

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Petra Polácha, v právní věci žalobce **J. M.**, zastoupeného JUDr. Ing. Ondřejem Lichnovským, advokátem se sídlem Sádky 1605/2, Prostějov, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen vydat rozhodnutí o odvolání žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru Finančního úřadu Brno II ze dne 19. 10. 2012, č.j. 313854/12/289913701952, do 4 měsíců od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 14 342 Kč, a to k rukám jeho advokáta JUDr. Ing. Ondřeje Lichnovského do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Žaloba

[1] Včas podanou žalobou se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o odvolání žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru Finančního úřadu Brno II ze dne 19. 10. 2012, č.j. 313854/12/289913701952. Žalobce uvedl, že dne 13. 11. 2012 podal

odvolání proti všem platebním výměrům vydaným na základě daňové kontroly na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období II. čtvrtletí 2008 až IV. čtvrtletí 2008, březen 2009 až prosinec 2009, březen 2010 až prosinec 2010. Protože se jednalo o desítky platebních výměrů, žalobce z procesní opatrnosti vymezil své odvolání nejenom označením čísel jednacích jednotlivých platebních výměrů, ale také označením zdaňovacích období a dále i sdělením, že odvolání podává proti všem platebním výměrům, vzešlých z provedené kontroly. Učinil tak proto, že v rámci výčtu dle čísel jednacích mohlo dojít k chybě v psaní, k přehlédnutí nebo jiným opomenutím, a to s ohledem na množství napadených rozhodnutí. V odvolacím řízení odvolací orgán vydal konečná rozhodnutí ve věcech všech platebních výměrů, kromě platebního výměru za období říjen 2009. Odvolací orgán je totiž toho názoru, že odvolání proti platebnímu výměru za období říjen 2009 nebylo podáno. Žalobce však v tomto spatřuje nečinnost, a proto se dovolával ochrany u Generálního finančního ředitelství. Toto však podnět žalobce rozhodnutím ze dne 1. 10. 2014 odložilo. Žalobce tak vyčerpal všechny možnosti ochrany.

[2] Zástupce žalobce specifikoval předmět odvolacího řízení tak, jak je výše uvedeno, aby nebylo pochyb o tom, že jsou napadány všechny platební výměry vydané na základě jediné kontroly. Mohlo totiž dojít k opomenutí tak, jak se ostatně stalo. Podaná odvolání byla vymezena dvojím způsobem, jednak skrze čísla jednacích platebních výměrů, a dále pak i vymezením odkazem na množinu všech platebních výměrů vzešlých z provedené kontroly a s uvedením předmětných období, říjen 2009 nevyjímaje. Žalobce je toho názoru, že nemohl učinit více, aby překlenul zvýšenou pravděpodobnost toho, že může v rámci několika desítek platebních výměrů dojít k chybě nebo opomenutí. Žalobce je přesvědčen, že žalovaný postupuje v rozporu se zákonem a dopouští se nečinnosti, pokud odmítá podrobit odvolacímu řízení platební výměr za období říjen 2009. Zkoumat tento platební výměr je povinností žalobce mj. rovněž vzhledem k ust. § 5 odst. 3 daňového řádu.

[3] Generální finanční ředitelství došlo k závěru, že z podaného odvolání nelze jednoznačně dovodit, že se toto týká i zdaňovacího období říjen 2009. I pokud by žalobce připustil, že odvolání není jednoznačné, bylo povinností žalovaného ve smyslu ust. § 112 odst. 2 daňového řádu odstranit vadu odvolání, ani k tomu však nedošlo.

[4] Irelevantní je dle žalobce námitka Generálního finančního ředitelství, že žalobce měl zpochybňovat rozsah odvolacího řízení na základě výzvy ze dne 26. 7. 2014. Pokud by totiž odvolání nebylo podáno i v rozsahu října 2009, s ohledem na uplynutí lhůty by již nebylo možno tuto vadu napravit. Nadto žalobce nemohl tušit, že žalovaný řízení ve vztahu k období říjen 2009 nevede, jelikož platební výměry z důvodu jejich vysokého počtu nepočítal.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

[5] Žalovaný ve svém vyjádření odmítl žalobcem tvrzenou nečinnost spočívající v nevyřízení odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2009. Podle § 112 odst. 1 písm. c) daňového řádu musí odvolání mj. obsahovat číslo jednacích, popř. číslo platebního výměru nebo jinou jednoznačnou identifikaci rozhodnutí, proti němuž odvolání směřuje. Žalobce identifikoval odvoláním napadená rozhodnutí uvedením čísel jednacích, tedy výslovně uvedl: „... jmenovitě se, nedošlo-li

k chybě v psaní, jedná o následující platební výměry.“. Dále byla uvedena jednotlivá čísla jednacích platebních výměrů a data jejich vydání. Dle žalobce tímto došlo k jednoznačné identifikaci 22 dodatečných platebních výměrů, proti kterým žalobce podal odvolání. Dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty za období říjen 2009 mezi nimi uveden nebyl. Výzvou ze dne 27. 6. 2013 byl žalobce odvolacím orgánem vyzván k uplatnění práva vyjádřit se k odlišnému právnímu názoru, k němuž dospěl odvolací orgán v rámci odvolacího řízení. V této výzvě odvolací orgán uvedením čísel jednacích a dat vydání rozhodnutí identifikoval dodatečné platební výměry napadené odvoláním. V reakci na tuto výzvu ani v doplnění odvolání ze dne 12. 3. 2013 ani v dalším doplnění odvolání ze dne 21. 2. 2014 žalobce nerozporoval, že odvolání bylo podáno i proti dodatečnému platebnímu výměru za zdaňovací období říjen 2009, č.j. 13854/12/289913701952.

[6] Žalobce argumentuje textem podaného odvolání, v něm mj. slovním spojením „pokud nedošlo k chybě v psaní“, dle žalovaného nelze v neuvedení čísla jednacích dodatečného platebního výměru za zdaňovací období říjen 2009 a v neuvedení data vydání spatřovat chybu v psaní. Chyba v psaní může spočívat např. v překlepech, vynechání písmen nebo číslic, popř. záměně, nikoliv v absenci celého čísla jednacích. Žalovaný odmítá tvrzení žalobce, že dodatečné platební výměry byly vymezeny dvojím způsobem, a to vedle čísel jednacích i odkazem na množinu všech platebních výměrů vzešlých z provedené kontroly a s uvedením předmětných období, říjen 2009 včetně. Dle žalovaného žalobce tímto způsobem v úvodní části odvolání pouze vymezil, kterých zdaňovacích období se týkala kontrola daně z přidané hodnoty. Teprve potom následovala specifikace 22 dodatečných platebních výměrů, proti kterým je podáno odvolání, přičemž dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2009 mezi nimi nebyl.

[7] Nemohlo se jednat o svévoli odvolacího orgánu, neboť odvolací řízení proti uvedenému platebnímu výměru nebylo zahájeno z důvodu nepodání odvolání.

[8] Zásada přiměřenosti uvedena v ust. § 5 odst. 3 daňového řádu ukládá správci daně volit pouze takové prostředky, které daňové subjekty co nejméně zatěžují, ale zároveň jim umožňují dosáhnout cíle správy daní. Tuto právní úpravu nelze vyložit tak, že správce daně je oprávněn vést odvolací řízení, které nebylo zahájeno podáním odvolání, neboť podání oprávněného prostředku je v dispozici daňového subjektu. Žalobce v odvolání uvedl zcela konkrétní rozhodnutí proti kterým brojí, přičemž rozhodnutí ve věci doměření daně z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2009 mezi nimi uvedeno nebylo. Žalovaný nebyl povinen odstranit vadu odvolání spočívající v nejednoznačnosti vymezení rozsahu tohoto odvolání ve smyslu ust. § 112 odst. 2 daňového řádu. Toto je v kompetenci správce daně 1. stupně a nikoliv odvolacího orgánu, jehož postup je upraven v ust. § 114 a násl. daňového řádu.

III. Replika žalobce k vyjádření žalovaného

[9] Žalobce konstatoval, že podal odvolání „proti všem platebním výměrům vzešlým z daňové kontroly na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období II. čtvrtletí 2008 až IV. čtvrtletí 2008, březen 2009 až prosinec 2009, březen 2010 až prosinec 2010 provedené Vaším úřadem (poznámka: Finanční úřad Brno II), kdy jmenovitě se, nedošlo-li k chybě v psaní jedná o následující platební výměry ...“. Dále následoval výčet platebních výměrů

označených číslem jednacím a datem vydání. V důsledku chyby v psaní žalobce neúmyslně opomenul jmenovitě uvést právě platební výměr za zdaňovací období říjen 2009. Žalovaný text odvolání interpretuje nesprávně, žalobce se domnívá, že se jedná o neúmyslné nepochopení. Z daňové kontroly vzešlo celkem 23 platebních výměrů. Žalobce výslovně a nad jakoukoliv pochybnost v odvolání uvedl, že napadá všechny platební výměry vzešlé z daňové kontroly, nikoliv pouze 22 z 23 vydaných platebních výměrů. Uvedeno bylo mj. i zdaňovací období říjen 2009. Zdaňovací období se vztahuje k platebním výměrům, nikoli primárně k daňové kontrole. Žalobce napadené platební výměry zcela dostatečně identifikoval již sdělením, že vzešly z jediné daňové kontroly a týkají se uvedených zdaňovacích období. Jejich výčet pouze doplňuje toto základní vymezení předmětu odvolání, kdy se žalobce snažil maximálně dostat požadavkům na určitost napadených rozhodnutí. I bez tohoto výčtu by napadené platební výměry byly jednoznačně identifikovány. Žalovaný nepochopitelně svou pozornost soustředil na tento výčet, aniž by odvolání posoudil komplexně. Z výzvy žalovaného ze dne 27. 6. 2013 plyne, že žalovaný si na rozdíl od žalobce byl vědom nesouladu v označení napadených rozhodnutí, avšak nijak na to žalobce neupozornil. Přitom by ovšem stačila stručná zmínka, kterou by veškeré pochybnosti ohledně předmětu odvolání byly odstraněny. Žalovaný namítl, že opomenutí platebního výměru za říjen 2009 nelze považovat za chybu v psaní. Skutečně nedošlo k přepsání v číslech, ale vyskytla se jiná možná chyba v psaní, sice neúmyslné vynechání jednoho platebního výměru. Toto vynechání však není v souladu s tvrzením, že odvolání směřuje proti všem platebním výměrům. Z textu neplyne, že by žalobce jeden z platebních výměrů nehodlal napadnout. Naopak upozorňoval, že ve výčtu mohlo dojít k chybě. Je zjevné, že žalobce opomenul vyjmenovat jeden platební výměr, což je jistě stejně pochopitelná chyba v psaní, jako např. chyba v přepsání se v čísle jednacím.

IV. Posouzení věci Krajským soudem v Brně

[10] Soud se v mezích žalobních bodů zabýval tím, zda lze na základě zjištěného skutkového stavu dospět k závěru o nečinnosti žalovaného, přičemž shledal, že **žaloba je důvodná**.

[11] Podle § 2 s.ř.s. soudy ve správním soudnictví poskytují ochranu veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob. Právu těchto osob na vydání rozhodnutí ve věci ve správním řízení v určité lhůtě pak odpovídá povinnost konkrétního správního orgánu takové rozhodnutí v dané lhůtě vydat. Podstata ochrany proti nečinnosti správního orgánu dle § 79 a násl. s.ř.s. spočívá v posouzení, zda povinnost správního orgánu vydat rozhodnutí a její plnění se v konkrétním případě střetává s veřejným subjektivním právem určité osoby na vydání téhož rozhodnutí.

[12] Soud nejprve posuzoval podmínky řízení. Zjistil, že žaloba byla podána včas ve smyslu §80 odst. 1 s.ř.s. Dále bylo zjištěno, že žalobce vyčerpal prostředky ochrany proti nečinnosti. (viz usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2010, čj. 44 A 61/2010-25). Splnění uvedených podmínek řízení nebylo ani mezi účastníky sporné.

[13] Ze správního spisu předloženého v rozsahu umožňujícím projednání věci a dále z dodatečného platebního výměru na daň z přidané hodnoty – č.j. zprávy o kontrole 312569/12/289933705868, kterým byla doměřena daň z přidané hodnoty u daňového subjektu

– žalobce za říjen 2009 ve výši 221 260 Kč soud zjistil, že u žalobce proběhla daňová kontrola na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období II. až IV. čtvrtletí roku 2008, březen až prosinec 2009, březen až prosinec 2010. Za II., III. a IV čtvrtletí roku 2008 byly vydány platební výměry vždy po těchto čtvrtletích, za následující období byly vydány platební výměry po jednotlivých měsících.

[14] Proti těmto platebním výměrům podal žalobce odvolání ve kterém uvedl: „Tímto jménem daňového subjektu J. M. podávám odvolání proti všem platebním výměrům vzešlým z daňové kontroly na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období II. čtvrtletí 2008 až IV. čtvrtletí 2008, březen 2009 až prosinec 2009, březen 2010 až prosinec 2010, provedené Vaším úřadem, kdy jmenovitě se, nedošlo-li k chybě v psaní, jedná o následující platební výměry. Poté následuje výčet 22 platebních výměrů, z nichž každý je označen vždy datem vydání a číslem jednacím. Mezi těmito platebními výměry není uveden dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty za říjen 2009 ve výši 221 260 Kč č.j. 313854/12/289913701952.

[15] Dále soud ze správního spisu zjistil, že výzvou č.j. 17643/13/5000-14302-700225 ze dne 27. 6. 2013 byl žalobce žalovaným vyzván k uplatnění práva vyjádřit se k odlišnému právnímu názoru, k němuž dospělo v rámci odvolacího řízení Odvolací finanční ředitelství. Řízení zahájeno na základě odvolání proti dodatečným platebním výměrům vydaným Finančním úřadem Brno II. Následoval výčet 22 platebních výměrů shodných s platebními výměry, tak jak byly označeny v odvolání, s tím, že se jedná o doměření daně z přidané hodnoty za zdaňovací období II. až IV. čtvrtletí 2008, leden až září, listopad až prosinec 2009 a březen až prosinec 2010.

[16] Dále soud zjistil ze správního spisu, že žalobce se přípisem ze dne 25. 4. 2014 obrátil na Generální finanční ředitelství s žádostí o ochranu před nečinností Odvolacího finančního ředitelství ve věci dosud neskončeného odvolacího řízení na dani z přidané hodnoty za období říjen 2009. Konstatoval, že dne 13. 11. 2012 podal odvolání proti všem platebním výměrům vydaným na základě daňové kontroly mnoha období, jelikož se jednalo o desítky platebních výměrů, tak tyto z procesní opatrnosti vymezil nejenom označením čísel jednacích, ale také označením jednotlivých zdaňovacích období, jakož i sdělením, že podává odvolání proti všem platebním výměrům vzešlých z kontroly. V rámci odvolacího řízení odvolací orgán vydal konečná rozhodnutí ve věci všech platebních výměrů, kromě platebního výměru na dani z přidané hodnoty za období říjen 2009. Jak je přitom zjevné z textu odvolání úmyslem daňového subjektu bylo podrobit přezkumu také platební výměr za říjen 2009. O tomto dosud však nebylo rozhodnuto, přičemž daňový subjekt v tomto postupu spatřuje nečinnost ve smyslu ust. § 38 odst. 1 daňového řádu.

[17] Jak je zřejmé z vyrozumění o odložení podnětu na ochranu před nečinností ze dne 1. 10. 2014, Generální finanční ředitelství podnět žalobce prověřilo, a protože ho neshledalo důvodným, odložilo jej. Konstatovalo, jaké bylo znění odvolání žalobce, tak jak je již výše uvedeno s tím, že toto odvolání obsahovalo výčet 22 platebních výměrů, které byly identifikovány v souladu s ust. § 112 odst. 1 písm. c) daňového řádu. Z použité formulace nelze jednoznačně dovodit, že se odvolání týká i zdaňovacího období říjen 2009. Chybějící vymezení platebního výměru nelze odůvodnit pouhou chybou v psaní, neboť odvolatel, pokud opravdu chtěl podat odvolání proti všem platebním výměrům za uvedená období, mohl počet uvedených položek porovnat s počtem fakticky uvedených platebních výměrů. Za

chybu v psaní lze označit např. záměnu číslic v uvedených číslech platebních výměrů, nikoliv neuvedení jednoho celého čísla jednacím. Jelikož odvolací řízení proti dodatečnému platebnímu výměru na DPH za zdaňovací období říjen 2009 nebylo nikdy zahájeno, nelze nyní požadovat vydání rozhodnutí o odvolání. Vzhledem k tomu došlo k odložení podnětu daňového subjektu.

[18] Podle § 112 odst. 1 písm. c) daňového řádu odvolání musí mít kromě jiných náležitostí číslo jednacím, popřípadě číslo platebního výměru nebo jinou jednoznačnou identifikaci rozhodnutí, proti němuž odvolání směřuje. Podle odst. 2 téhož ustanovení obsahuje-li podané odvolání vady, které brání řádnému projednání věci, vyzve správce daně odvolatele k doplnění podání s poučením, v jakém směru musí být doplněno, a stanoví pro to přiměřenou lhůtu, která nesmí být kratší než 15 dnů.

[19] Žalobce v podaném odvolání identifikoval napadené platební výměry dvojím způsobem, jak vyplývá z výše uvedených skutečností (zejména viz odst. [13]). Jednak jednoznačně datem vydání a číslem jednacím označil 22 platebních výměrů, jednak ovšem uvedl, že „podávám odvolání proti všem platebním výměrům vzešlým z daňové kontroly na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období II. čtvrtletí 2008 až IV. čtvrtletí 2008, březen 2009 až prosinec 2009, březen 2010 až prosinec 2010, provedené Vaším úřadem“. Je však zřejmé, že z příslušné daňové kontroly vzešlo 23 dodatečných platebních výměrů, mimo výslovně označení 22 byl vydán rovněž dodatečný platební výměr za zdaňovací období říjen 2009 ze dne 19. 10. 2012, č.j. 313854/12/289913701952, který žalobce neuvedl v rámci konkrétního výčtu dodatečných platebních výměrů.

[20] Je tedy zřejmé, že dodatečný platební výměr za říjen 2009 nebyl ve výčtu uveden z důvodu opomenutí žalobce. Dle názoru soudu je však podstatné, že žalobce v odvolání jednoznačně konstatoval, že podává odvolání proti **všem** platebním výměrům, vzešlým z uvedené daňové kontroly za konkrétní zdaňovací období. Mezi nimi bylo zahrnuto i zdaňovací období říjen 2009. Pokud tedy předmětný platební výměr v následujícím konkrétním výčtu uveden nebyl, a správní orgány tedy dodatečný platební výměr za říjen 2009 pokládaly ze nedostatečně identifikovaný, bylo na nich, aby tento rozpor napravily. Konkrétně bylo na správci daně, aby žalobce na tento rozpor upozornil a umožnil mu ho napravit.

[21] Vyjádření žalovaného, že v reakci na jeho výzvu č.j. 17643/13/5000-14302-700225 ze dne 27. 6. 2013, kde bylo uvedeno pouze 22 dodatečných platebních výměrů a nebylo uvedeno zdaňovací období říjen 2009 žalobce toto vymezení nijak nerozporoval, nemá na posouzení věci vliv. Je z něho pouze zřejmé, že žalovaný si byl vědom rozporu ve vymezení předmětu řízení. Jelikož se jednalo o výzvu k uplatnění práva vyjádřit se k odlišnému právnímu názoru, k němuž dospěl odvolací orgán, nemusela se tato výzva týkat dodatečného platebního výměru za říjen 2009 a žalobci nemuselo být zřejmé, že tento platební výměr není předmětem přezkumu.

[22] Dle názoru soudu je z textu odvolání žalobce jednoznačně zřejmé, že žalobce mimo jiné napadá i dodatečný platební výměr za zdaňovací období říjen 2009. Odvolací řízení bylo tedy zahájeno i ve vztahu k tomuto platebnímu výměru. Pokud správní orgány byly toho názoru, že tento platební výměr není dostatečně identifikován, měl být žalobce vyzván k doplnění

odvolání.

V. Závěr a náklady řízení

[23] Vzhledem k uvedenému soud v souladu s §81 odst. 2 s.ř.s. uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o odvolání žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru Finančního úřadu Brno II ze dne 19. 10. 2012, č.j. 313854/12/289913701952. Tento dodatečný platební výměr za zdaňovací období říjen 2009 totiž bezesporu patří do množiny všech platebních výměrů „vzešlých z daňové kontroly na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období II. čtvrtletí 2008 až IV. čtvrtletí 2008, březen 2009 až prosinec 2009, březen 2010 až prosinec 2010“.

[24] K rozhodnutí o odvolání soud stanovil žalovanému lhůtu 4 měsíců. Vyšel z pokynu ministra financí č. MF-4 o stanovení lhůt při správě daní. Pro vydání rozhodnutí o odvolání podle §116 odst. 1 daňového řádu je zde stanovena lhůta 6 měsíců. Soud s ohledem na dosavadní prodlevu žalovaného pokládá lhůtu 4 měsíců za dostatečnou.

[25] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci úspěch, soud mu tedy přiznal právo na náhradu nákladů řízení.

[26] Žalobci náleží náhrada nákladů řízení za tři úkony právní služby po 3 100 Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu – převzetí věci a příprava zastoupení a dvě písemné podání ve věci samé, (žaloba a replika), společně se třemi režijními paušály po 300 Kč, tedy 10 200 Kč (podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a),d) a § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Protože advokát žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku odpovídající dani, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném pro projednávanou věc (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celkově tedy náhrada nákladů za právní zastoupení činí 12 342 Kč. Dále náleží žalobci náhrada za zaplacený soudní poplatek 2 000 Kč. Celková náhrada nákladů řízení tedy představuje částku 14 342 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. ledna 2015

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r
předsedkyně senátu